

بولتن کارگری

گروه کار کارگری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

شماره 6، 29 نوامبر 2013

به برخورد تبعیض آمیز با کارگران خاتمه دهید!

تجمعات اعتراضی کارگران پلی آکریل، که از 6 روز پیش آغاز گردید، به رغم بازداشت 4 نفر از کارگران این واحد بزرگ صنعتی و تداوم تهدیدات و تلاشهای اعتصاب شکنانه مسئولین انتظامی و امنیتی منطقه، همچنان ادامه دارد. بنا به گزارش ایلنا در روز سه شنبه 100 نفر از کارگران این واحد صنعتی، در اعتراض به بازداشت 4 نفر از همکاران معترض شان، در مسجد کارخانه تحصن نموده و خواهان آزادی آنها شده‌اند.

بدنبال تحصن کارگران و تاکید متحصنین به ادامه تحصن و اعتراضاتشان تا رسیدن به نتیجه، مسئولان امنیتی تلاش کردند با اعزام یکی از اعضای سابق شورای اسلامی پلی آکریل و دادن وعده آزادی کارگران زندانی در صورت خاتمه یافتن اعتراضات، به تحصن و اعتراضات 6 روزه آنها پایان دهند و از تن دادن به مطالبات کارگران خود داری کنند. با این حال کارگران با این درخواست مخالفت کرده‌اند و پایان دادن به تحصن را منوط به آزادی همکاران زندانی شان نموده و گفته‌اند که "آزادی کارگران بازداشت شده به معنی چشم پوشی معترضان از پیگیری خواسته‌های صنفی‌شان نیست".

علاوه بر این، در پی تجمعی که به دعوت هماهنگ کنندگان طومار چهل هزار نفری کارگران و بازنشستگان به وزیر کار و در اعتراض به عدم پاسخ وزیر کار به تقاضای افزایش دستمزد کارگران با شرکت 300 نفر از کارگرانی که از کارخانه های مختلف و در واقع به نیابت از چهل هزار کارگر امضا کننده طومار درخواست افزایش دستمزد در سوم آذرماه مبادرت به تجمع در مقابل وزارت کار کرده بودند، نه تنها مقامات وزارت کار حتی حاضر به گفتگو با کارگران نشدند، بلکه نیروهای امنیتی تجمع مذکور را بر هم زدند و تلاش کردند 3 نفر از هماهنگ کنندگان این حرکت را بازداشت کنند، که بواسطه مقاومت کارگران موفق به این کار نشدند. ولی این به آن معنی نیست که خطر بازداشت این سه نفر و حتی تعداد دیگری از همراهانشان مرتفع شده است.

وزیر کار، و مقامات پائین دستی، در حالی که حتی حاضر به گفتگو با کارگرانی که خواست شان اجرای وعده های رئیس جمهور و وزیر کار است نمی شود، درست در بحبوحه اعتصابات و اعتراضات کارگری، خود با آغوش باز به ملاقات رهبران اتحادیه های کارفرمایی می رود، از آنها مشورت می خواهد و به آنها می گوید که او را بازوی خودشان بدانند.

اما آقای وزیر، در حالی که چنین ارج و قربی برای کارفرمایان و سازمانهای سندیکایی شان قائل است، و وعده حمایت بی قید و شرط از استقلال سازمانهای کارفرمایی را می دهد، نه تنها تاب تحمل یک سندیکای مستقل کارگری را ندارد، بلکه حتی وقتی که 4 نفر کارگر حق طلب پلی آکریل را به دلیل شرکت شان در تجمعات کارگری بازداشت و برایشان حکم بازداشت 2 ماهه صادر می کنند، نه تنها کلمه‌ای در دفاع از آنها به زبان نمی آورد، بلکه عوامل اعتصاب شکن اش را برای منحرف کردن اعتراضات و درهم شکستن آنها به حرکت درمی آورد.

این دو اعتراض و نحوه برخورد مسئولان با آنها، مشتم نمونه خروارند. صدها مورد دیگر از این نوع برخورد را می توان ذکر کرد. این برخورد تبعیض آمیز در قبال حقوق کارگران همواره وجود داشته و حتی زمانی که عالیترین مقام اجرایی کشور یک حقوقدان است نیز تغییر چندانی در آن بوجود نمی آید.

تجمعات اعتراضی کارگران پلی آکریل و کارگران دیگری به نیابت از 40 هزار کارگر متقاضی افزایش دستمزد بدنبال بی توجهی و خلف وعده های روحانی و ربیعی به کارگران، در مقابل وزارت کار و سایر تجمعات و اعتراضات کارگری که همه روزه شاهد وقوع آنها هستیم، همگی مسالمت آمیز، قانونی و حق طلبانه اند. بنا به همین دلایل بازداشت و سرکوب کارگران شرکت کننده در این گونه تجمعات، که در پی خلف وعده ها و قانون شکنی های مسئولین دولتی و به تنگ آمدن کارگران از فشارهای معیشتی، اجتماعی، امنیتی و تبعیضاتی است که توسط دولتها و کارفرمایان تحت حمایت شان بر کارگران تحمیل می شود غیرقانونی، حق کشی، تبعیض آمیز، زورگویانه و جانبدارانه است. اگر اندک عدالتی در این مملکت باقی مانده بود، می بایستی به جای کارگران کسانی بازداشت و محاکمه شوند، که با چپاول و غارت ثروتهای ملی و فراهم کردن اسباب استثمار و بیعدالتی، اکثریت جامعه را محتاج نان شب شان کرده‌اند.

اعتراض، اعتصاب و تشکل جزء حقوق بدیهی کارگران است. این که کار فرمایان از حقوق اتحادیه ای بر خوردار باشند، ولی چنین حقی از کارگر دریغ شود، یک تبعیض فاحش ظالمانه، توجیه ناپذیر و جانبدارانه است. به این وضع باید خاتمه

داده شود. این چهار کارگر و همچنین سایر کارگران زندانی که بدلائل مشابه در زندان اند، نباید در زندان بمانند و مسولان موظف به بررسی مطالبات کارگران و دادن پاسخ مقتضی به آنها هستند.

صادق کار

📖 از تجارب دیگران

ظهور جنبش نوین کارگری در اردن (بخش آخر)

فیفا عادل

برگرفته از "تحقیقات خاورمیانه ای" (MER)، شماره 264، پائیز 2012

عبور از مانع ترس

در سال 2011، کمتر روزی بدون این یا آن اکسیون کارگری طی می شد. در پایان این سال دیده بان جنبش کارگری اردن 829 اعتراض کارگری را ثبت کرده بود و گزارشها حاکی از آنند که تا اواسط سال 2012 نیز 560 اعتراض کارگری به وقوع پیوسته اند. برخی از این اکسیونهای کارگری کوتاه و کم دامنه بودند. برخی شان به سرعت به توافقهائی با مدیریت نائل شدند. اما هستند کارگرانی نیز که سالهاست در اعتراض اند و مطالباتشان را، که در این مدت گاه به مطالبات سیاسی نیز ارتقاء یافته اند، پی می گیرند. رشد اکتیویسم کارگری در اردن در سال 2011 مرهون شجاعت تظاهرکنندگان در کشورهای سراسر منطقه بود و ناشی از این واقعیت که به نظر می رسید حاکمیت تمایلی به سرکوب تظاهرات در این فضای نوین سیاسی ندارد، قوت بیشتری می یافت.

عکسی از یکی از تجمعات کارگران در برابر پارلمان اردن

تظاهرات کارگری دست در دست تظاهراتی با جوهر سیاسی صریحتر، که غالباً بر سیاست اقتصادی، فساد و مشارکت سیاسی تمرکز یافته بودند، پیش رفتند و تعدادی از پرنفوذترین و طولانیترین ابتکارات کارگری حتی مطالباتی سیاسی را با مطالبات معیشتی همراه کردند. روزنامه نگاران خواهان آزادی بیان شدند. کارگران روزکار و دیگر کارگران بخش دولتی خواهان شفافیت بیشتر مالی شدند و مقامات دولت را به فساد متهم کردند. اعتراض کارگران معادن فسفات تا حدودی متوجه اتهام فساد در امر خصوصی سازی شرکت فسفات اردن بود. در سال 2011، پارلمان اردن دست به تحقیقی در کار فروش این شرکت زد، اما نتایج این تحقیق هرگز علنی نشدند. یکی از مهمترین اهداف جنبش نوظهور کارگری اردن استقرار اتحادیه های مستقلی است که کارگران را نمایندگی کنند. درست در این جبهه بوده است که پرنفوذترین فعالان کارگری دست به اتحاد زده اند.

قانون اردن تصریح می کند که کارگری از حق داشتن اتحادیه برخوردارند. اما ماده 84 قانون کار کارگران را به عضویت در 17 اتحادیه کارگری محدود می کند. اتحادیه های موجود، جز معدودی استثنای مهم، چه توسط فعالان داخلی و چه توسط ناظران خارجی به چشم اتحادیه هائی که منافع کارگران را نمایندگی کنند، دیده نمی شوند و بیش از اندازه در خط حکومت و منافع مدیران ارزیابی می شوند. به علاوه، مثل بسیاری در دیگر از عرصه های حیات عمومی، سابقه مستند طولی از مداخله امنیتی دولت در فعالیتهای اتحادیه ای وجود دارد، از جمله قول و قرار و توافق بر سر این که "رهبران" و "نمایندگان کارگران" چه کسانی باشند. در سال 2010، تنها دو تا از اتحادیه ها دست به انتخابات رئیس اتحادیه زدند و فقط سه تا از 17 اتحادیه موجود دارای هیئت رئیسه انتخابی اند. فعالان کارگری گزارش دادند که حتی در این انتخابات نیز اتحادیه ها در انتخاب افراد برای رهبری اتحادیه محدود می شوند و انتخابات عادلانه نبودند.

بسیاری از فعالان کارگری که برای تهیه این نوشته با آنها مصاحبه کردم، از تلاشهایشان برای فعالیت از مجرای اتحادیه های رسمی شان صحبت کردند. برخی شان، مثل رهبران اتحادیه مستقل کارگران برق اردن، تصریح می کردند که سالهای سال برای آن که جان تازه ای در تن این نهاد بدمند و درهای آن را برای مشارکت بیشتر باریکه پهنتری از کارگران بگشایند، زحمت کشیده اند. کوششهای مشابهی در فدراسیون سراسری اتحادیه های کارگری اردن نیز صورت گرفته بودند. اما تلقی عمومی در میان جنبشهای اتحادیه ای مستقل این بود که کوششهای گفته شده به شکست انجامیده اند. از این رو کوششهای بعدی بر ایجاد اتحادیه های جدیدی متمرکز شده اند که بهتر بتوانند کارگران را نمایندگی کنند و برای بازنویسی قانون، به نحوی که این اتحادیه های جدید در آن به رسمیت شناخته شوند، رأیگیری (لایبگیری) کنند. اگرچه با حمایتهای معینی در مجلس چندین متمم برای قانون کار پیشنهاد شده اند، اما تا حال حاضر تغییری در قانون ایجاد نشده است. دیده بان جنبش کارگری اردن، که یک سازمان ناظر، گزارشگر و مدافع است، طرحی را برای قانون جدید پیشنهاد کرده به زعم این سازمان اردن، اگر بخواهد به تعهداتش به عنوان عضو سازمان بین المللی کار عمل کند، به آن نیازمند است.

در این فاصله، فعالان کارگری سررشته کارها را به دست خودشان گرفته اند. در ژوئن 2011، 6 اتحادیه مستقل بی آن که دیگر اجازه بخواهند، تأسیس شدند و چندین گروه کارگری دیگر نیز در همین راستا گام بر می دارند. کارگران متشکل در این اتحادیه ها همچنین فدراسیون سراسری اتحادیه های مستقل را نیز برپا داشته اند. این اتحادیه ها، با توجه به این که از رسمیت قانونی برخوردار نیستند، نمی توانند به جمع آوری حق عضویت دست بزنند یا حتی به اسم خودشان حساب بانکی بار کنند. به علاوه هر مذاکره یا توافقی که آنها از جانب کارگران پیش ببرند و عقد کنند، باید توسط اتحادیه های قانونی مشروعیت یابند. با این حال این اتحادیه های مستقل، علیرغم شکست آنها در کسب شناسائی رسمی، به تریبون بالفعل کارگران و شکایات آنان تبدیل شده اند. در مورد اتحادیه مستقل کارگران فسفات و اتحادیه مستقل کارگران برق اردن، این دو اتحادیه مستقل بودند که نیروی کارگران را برای کشاندن مدیریت به پشت میز مذاکره هدایت کردند. اکنون مبارزه ادامه دارد تا نسبت به تأمین توافقات اطمینان حاصل شود.

چنان که صاحب نظران کارگری منطقه از مدتها پیش تأکید کرده اند، خط سخت و محکمی بین مطالبات اقتصادی و مطالبات سیاسی وجود ندارد. در اردن، بسیاری از مطالبات کارگری با نارضایتیهای وسیعتری نسبت به سیاستهای اقتصادی نئولیبرالی، فساد و عدم محاسبه پذیری دستگاه های دولتی همراه اند. این نارضایتیها دغدغه مرکزی گروه های سیاسی اصلاح طلب، چه گروه های شناخته شده و چه تازه به میدان آمده، نیز هستند. بعضی از مبارزترین و پرسابقه ترین سازمانهای کارگری قلب سیاستهای اقتصادی نئولیبرالی را نشانه گرفته اند؛ سیاستهایی که برای مثال به آوردن بیشتر به کار کارگران روزمزد و قراردادی در بخش دولتی یا خصوصی سازی صنایع ملی همچون شرکت فسفات انجامیده اند. در این جا است که نارضایتیهای کارگران با مواضع اپوزیسیون سیاسی همپوشانی پیدا می کنند. در سطحی عمیقتر، جنبشهای مستقل سازماندهنده کارگران، می توانند به ظهور یک جامعه مدنی قویتر و اپوزیسیونی با پشتوانه وسیعتر یاری رسانند، و از این رو تبعات گسترده ای برای تحول سیاسی دارند.

پاسخگویی به نارضایتیهای کارگران اردن، با توجه به بدهی خارجی حدوداً 20 میلیارد دلاری این کشور و بحران حاد آب و دیگر منابع طبیعی آن، ابداً ساده نیست. شایعات جاری حاکی از آنند که علیرغم وعده های عربستان سعودی و اتحادیه اروپا برای کمک میلیاردی به این کشور، و ادامه حمایت مالی ایالات متحده از آن، حکومت برای پرداخت حقوق ماهانه کارمندان با دشواری مواجه است. اینها مسائل کهنه ای اند که اکنون حدت یافته اند. آنچه تغییر کرده، این است که اردنی ها دیگر ساکت نمی نشینند و فعالان کارگری در خط مقدم عبور از مانع ترس قرار دارند.

📖 اخبار خارجی

اعتصاب کارگران آمازون در آلمان

اتحادیه کارگران، تعداد کارگران اعتصابی را 100 نفر اعلام کرد.

سارا سلوت، وال استریت ژورنال، دوشنبه 25 نوامبر

روز دوشنبه 25 نوامبر قریب 1000 نفر از کارگران مؤسسه آمازون در دو تا از شعبات آن در آلمان دست از کار کشیدند. خواسته های کارگران افزایش دستمزدها و مزایای شغلی است. اتحادیه کارگران تهدید کرده است که با شروع شلوغترین فصل فروش، کارگران دست به اعتصابات بعدی نیز خواهند زد. یکی از نمایندگان اتحادیه کارگران گفت که "پیشگیری از اعتصابات بعدی در فصل کریسمس، که بهترین فصل فروش است، تماماً در ید اختیار مدیریت است"

مؤسسه آمازون، که حدود 9000 کارگر و کارمند را در 9 شعبه خود در آلمان در استخدام دارد، در طول سال جاری دستخوش اعتصابات مکرر کارگران در این شعبات بوده است. اتحادیه کارگران خواهان آن است که شرکت آمازون به جای پرداخت دستمزدها بر اساس توافق فردی، نرمهای تثبیت شده در قراردادهای کار دسته جمعی را بپذیرد.

نماینده کارگران می گوید: "هر لحظه که مدیریت آمازون برای گفتگو اعلام آمادگی کند، ما به جای وایستادن در جلو در به پشت میز کارمان بر خواهیم گشت." علاوه بر خواست افزایش دستمزد، کارگران خواهان آنند که "حقوق ماه سیزدهم"، که یک بن کارگری مرسوم در آلمان است، مطابق نرم قراردادهای کار دسته جمعی پرداخت شود. مدیریت اعلام کرده است که حدود نصف این نرم را خواهد پرداخت. یکی از سخنگویان آمازون گفته است که نه اعتصاب و نه حجم سنگین سفارشها موجب آن نخواهد بود که در سرویسرسانی به مشتریان ما وقفه ای ایجاد شود و در صورت بروز اعتصابی در مقطع کریسمس شرکت به شبکه لجستیک اروپایی اش رو خواهد آورد.

شرکت آمازون تا کنون از مذاکره با کارگران اجتناب کرده است. نمایندگان کارگران می گوید: "گسترش اعتصابات آنها را به پشت میز مذاکره خواهد کشاند. ما تا آمازون به این سمت حرکت نکند به اقداماتمان ادامه خواهیم داد."

مواجهه امریکا با نابرابری فزاینده

کارگران و المارت روز جمعه تاریخ را رقم خواهند زد

پیتز درایر

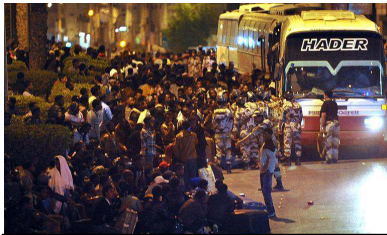
روز جمعه، 29 نوامبر، شلوغترین روز خرید سال برای مردم امریکا است. در این روز ده ها میلیون امریکائی به فروشگاه های زنجیره ای و المارت خواهند رفت تا دیدی به تخفیفهای کامپیوتر، اسباب بازی و تلفن دستی بزنند و البته مواد غذایی و دیگر مایحتاج اولیه شان را بخرند. اما آنها در بیشتر از 1500 تا از 4000 شعبه این غول سوپرمارکتی، با صف کارگران شعار و پلاکات به دستی روبرو خواهند شد که بر آنها نوشته شده است: "والمارت، قلدری بس ات، اخراج بس است، وقت پرداخت است" و "ما خط فقر را رسم می کنیم". آنها به این ترتیب به تعدیات و المارت به کارگران، از جمله پرداخت "دستمزدهای خط فقری" و مزایای خست بار و اعمال برنامه کار نامنظم با آنان، اعتراض می کنند.

راهپیمائیه و تظاهرات روز "جمعه سیاه" مبین تشدید جنبش اعتراضی در میان مستخدمین بزرگترین کارفرمای خصوصی امریکا و همچنین طلایه یک رویاروی حاد با شکاف فزاینده ای در اقتصاد ملی امریکا، یعنی تقلیل استانداردهای زندگی اکثریت مردم این کشورند.

رهبران ملی و گروه های حمایتی از گوشه و کنار کشور اعلام کرده اند که به اعتراضات کارگران و المارت در روز جمعه خواهند پیوست. حتی برخی از اعضای کنگره، گروه های زنان به شمول سازمان ملی زنان، و سازمانهای محیط زیستی و سازمانهای مصرف کنندگان، همچون کلوب سیرا و لیگ ملی مصرف کنندگان، همگی در صدد حمایت اند و مبارزه کارگران و المارت را مبارزه تمام مردم امریکا اعلام کرده اند.

بیکاری ۱۲ درصدی در عربستان و راه حل دولت عربستان

اخراج ده ها هزار کارگر اتیوپیائی از عربستان

گروهی از کارگران اتیوپیائی در عربستان در انتظار انتقال به فرودگاه

بر اساس آمار، نرخ بیکاری در عربستان سعودی به ۱۲ درصد رسیده است. دولت عربستان به منظور کاهش نرخ بیکاری، قانون جدیدی را تصویب کرده است. طبق قانون جدید شرکتها و مؤسسات این کشور مکلف شدهاند تا از این پس، حداقل ۱۰ نفر از نیروی کار مورد نیازشان را از میان سعودی تبارها تأمین کنند. در حال حاضر در کشور ۲۰ میلیونی عربستان، ۹ میلیون کارگر آفریقایی و آسیایی تبار زندگی می کنند که بنا به گفته مقامات این کشور، بسیاری از آنها فاقد اجازه کار و اقامت اند. بر پایه پاره ای گزارشها، عربستان سعودی اخیر یک میلیون نفر از کارگران مهاجر "غیرقانونی" را از این کشور اخراج کرده است.

روز چهارشنبه، 27 نوامبر، خبرگزاریها از اخراج 50 هزار کارگر "غیرقانونی" اتیوپیائی از عربستان خبر دادند. سخنگوی وزارت امور خارجه اتیوپی، دینا مفتی، در گفتگو با خبرگزاریها اظهار داشت که "ما تعداد اولیه را 10000 نفر تخمین زده بودیم. اما تعداد مدام رو به افزایش است و با بسته شدن پل هوائی در پایان روز به 80000 نفر خواهد رسید.

سرکوب و تعقیب فعالین کارگری سوئیزلاند

آکتونل، نشریه کنفدراسیون سراسری کارگران نروژ

دولت پادشاهی سوئیزلاند، که در سال ۲۰۱۲ فعالیت فدراسیون جدیدالتأسیس کارگری این کشور بنام کنگره اتحادیه های کارگری سوئیزلاند را به رسمیت شناخته بود، در ماه فوریه سال جاری، به بهانه این که وحدت تشکلهای و اتحادیه ها در قانون پیش بینی نشده، در تصمیم اش تجدید نظر نمود و از شناسائی کنگره اتحادیه های کارگری که از اتحاد دو اتحادیه کارگری بوجود آمده است، سر باز زد. این تصمیم دولت با واکنش شدید فدراسیون تازه تأسیس کنگره اتحادیه های کارگری، که ۳۵ هزار عضو دارد، مواجه شد. کنگره به تصمیم دولت اعتراض نمود و از پذیرفتن آن امتناع کرد.

کشور سوئیزلاند یکی از هفت کشوری است که نام آنها بخاطر نقض فاحش حقوق اتحادیه ای در لیست اتحادیه آزاد جهانی کارگری قرار دارد. سرکوب و تعقیب فعالان کارگری در این کشور کوچک آفریقایی، که حدود یک میلیون و ششصد هزار جمعیت دارد و در همسایگی آفریقایی جنوبی و زیمبابوه قرار دارد، بدنبال طرح درخواست برگزاری انتخابات آزاد، در ماه مه سال جاری توسط فدراسیون کارگری این کشور تشدید گردید و پلیس با بازداشت و جلوگیری از حضور رهبران فدراسیون در مراسم روز کارگر، نسبت به این خواست واکنش نشان داد.

سازمان تأمین اجتماعی غوطه ور در بحران مالی

تعهدات و منابع مالی پیش بینی شده در قانون تاکنون به صورت کامل محقق نشده و تنها یک سوم آن به حساب سازمان تأمین اجتماعی واریز شد است.

به گزارش ایلنا مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی در گفت و گو با خبرنگاران گفت: ۵۰ هزار کارگر ساختمانی طبق سهمیه سال جاری به دلیل محقق نشدن دو سوم تعهدات و منابع مالی این سازمان بیمه نشدند.

در همین ارتباط «چنگیز اصلانی» دبیر خانه کارگر همدان گفت: بر اساس آمار اداره تأمین اجتماعی استان همدان، میزان سهمیه اختصاص یافته برای کارگران ساختمانی همدان از سال ۸۹ تا شهریور ماه سال ۹۲ سیر نزولی داشته است که این رقم در سالهای ۸۹ تا ۹۰، یازده هزار و ۱۵۰ سهمیه، ۹۱ چهار هزار و ۶۰۰ سهمیه و شش ماهه اول سال جاری ۲ هزار و ۲۰۷ سهمیه بوده است.

او با بیان اینکه تعداد کارگران ساختمانی که در استان همدان برای پوشش بیمه ثبت نام کرده اند بیش از ۵۹ هزار و ۲۳۹ نفر بوده است، افزود: فقط ۱۶ هزار و ۸۷۶ نفر توانسته اند بیمه شوند.

زندگی بازنشستگان فاجعه است

وقتی متوسط سبد کالا در خانواده ۵ نفره یک میلیون ۲۰۰ هزار تومان برآورد شده است، دریافتی ۶۳۳ هزار تومانی بازنشستگان به معنای فاجعه است.

دریابگی دبیر خانه کارگر استان مازندران هدفمندی یارانه ها را از دیگر مشکلات عمده بازنشستگان یاد کرد و گفت: مقرر شده بود هدفمندی یارانه ها کمک حال اقشار ضعیف جامعه باشد در حالیکه این طرح کمر جامعه کارگری را خم کرده است.

دبیر خانه کارگر مازندران افزایش دو برابری نرخ بیمه تکمیلی را خارج از توان بازنشستگان دانست و گفت: بازنشستگان در شرایط فعلی توانایی تأمین مایحتاج اولیه زندگی خود را ندارند.

سرگردانی ۲ هزار کارگر «نی بر»

سازمان تأمین اجتماعی توافق خود را با مجتمع کشت و صنعت شوشتر ملغی کرد تا به قیمت سرگردانی دوهزار کارگر این مجتمع، ۲۰ میلیارد تومان بیش از قرارداد قبلی کسب کند.

چراغ علی حاجی وند رئیس انجمن صنفی کارگران نی بر کشت و صنعت کارون شوشتر به ایلنا گفت: "پس از اعتراضات سال گذشته کارگران نی بر که دامنه آن به پایتخت نیز رسید، نمایندگان کارگران و کارفرما جلسه مشترکی با سازمان تأمین اجتماعی برگزار کردند که طی این جلسه مقرر شد بابت فصول بیکاری کارگران در سنوات گذشته (بسته به سابقه کار هر کارگر) کارفرما مبلغ ۷۰ میلیارد تومان به تأمین اجتماعی واریز کند و به این ترتیب در سوابق بیمه ای کارگران فصلی که بخشی از سال را بیکارند، فاصله ای ایجاد نشود.

در حال حاضر تأمین اجتماعی اعلام کرده، مبلغ محاسبات انجام شده برای پرداخت سنوات این کارگران حدود ۹۰ میلیارد تومان برآورد می شود و محاسبات قبلی اشتباه بوده است.

به گفته این فعال کارگری بسیاری از این کارگران به سن بازنشستگی رسیده اند اما به دلیل وجود فاصله در پرداخت حق بیمه فصول بیکاری، امکان بازنشسته شدن و استفاده از مزایای تأمین اجتماعی را ندارند.

سازمان تأمین اجتماعی عاجز از بیمه کارگران ساختمانی

رحیم جاویدان رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی همدان به ایلنا گفت: "دولت طبق سهمیه اعلام شده توسط خودش برای بیمه ی ۱۰۰ هزار کارگر ساختمانی که در نوبت هستند باید ۹۰۰ میلیارد تومان به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت کند که تا به امروز این مبلغ به حساب سازمان واریز نشده است".

وی با اشاره به تعهد دولت در خصوص بیمه ۲۰۰ هزار کارگر ساختمانی در سال ۹۲، ادامه داد: "تا پایان تیرماه سال جاری، تنها ۱۰۰ هزار کارگر ساختمانی تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی قرار گرفته اند و ۱۰۰ هزار کارگر ساختمانی دیگر در نوبت اند".

او ادامه داد: "سه‌میه ۲۰۰ هزار نفری وعده داده شده با ۲ میلیون کارگر ساختمانی در سراسر کشور که متقاضی بیمه هستند و تا کنون بیمه نشده‌اند فاصله بسیار زیادی دارد".

در همین ارتباط امیر عباسی عضو هیئت اجرایی خانه کارگر شهرستان رباط کریم با اشاره ثبت نام ۸۰۰ کارگر ساختمانی برای بهره‌مندی از بیمه در سال جاری، گفت: "با وجود تاکید قانون «رفع موانع اجرایی بیمه تأمین اجتماعی کارگران ساختمانی»، که سازمان تأمین اجتماعی را مکلف می‌کند با دریافت حق بیمه، کارگران شاغل در کارهای ساختمانی را به طور کامل و با نظارت دقیق بیمه کند، اما با گذشته بیش از ۸ ماه از سال جاری هنوز هیچ سهمیه بیمه‌ای برای کارگران ساختمانی شهرستان رباط کریم اختصاص نیافته است.

با گذشت بیش از ۸ ماه از سال ۹۲، هیچ کارگر ساختمانی از شهرستان رباط کریم توسط سازمان تأمین اجتماعی بیمه نشده است.

غارت 60 هزار میلیارد تومانی صندوق تأمین اجتماعی

سازمان تأمین اجتماعی در وضعیت هشدار قرار دارد. در حال حاضر دولت و اشخاص حقیقی و حقوقی بالغ بر ۶۰۰ هزار میلیارد ریال به این سازمان بدهکارند.

عبدالرحمن تاج الدین معاون پارلمانی و امور مجلس سازمان تأمین اجتماعی در حاشیه سفر به استان قزوین به خبرنگار ایلنا گفت: "درآمد و پرداختی‌های سازمان همخوانی ندارند، به عنوان نمونه میزان مطالبات اداره کل تأمین اجتماعی استان قزوین از واحدهای صنعتی بالغ بر یک هزار و ۶۰۰ میلیارد ریال است در حالی که درآمد این اداره کل ۳۹ میلیارد تومان است و ماهیانه فقط ۵۰ میلیارد تومان به مستمری بگیران حقوق پرداخت می‌کند".

حمایت سندیکای کارگران شرکت واحد از کارگران پلی اکریل اصفهان

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران در حمایت از کارگران پلی اکریل اصفهان بیانیه ای صادر کرد که متن آن را در زیر می‌خوانیم:

با خبر شدیم چهار نفر از کارگران زحمتکش پلی اکریل اصفهان که به دلیل دفاع از حقوق صنفی و امنیت شغلی خود و دیگر کارگران اعتراض کرده بودند توسط نیروهای نظارتی بازداشت و با پرونده سازی، تحویل مقامات قضائی شده اند. عدم وجود نماینده واقعی جهت پیگیری و احقاق حقوق کارگران و عدم توجه مسئولین به خواسته های به حق این قشر زحمتکش کارگران را با این مشکلات روبه رو کرده است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ضمن اعلام این مسئله که جای کارگران در زندان نیست حمایت کامل خود را از خواسته های صنفی کارگران بازداشتی اعلام می‌دارد و دفاع از حقوق صنفی را حق مسلم همه کارگران می‌داند و خواستار آزادی بدون قیدوشرط همه کارگران زندانی بخصوص چهار کارگر زندانی پلی اکریل اصفهان می‌باشد. با امید به گسترش صلح و عدالت در همه جهان

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه،
آذر ماه یک‌هزار و سیصد و نود و دو

۴ کارگر پلی اکریل آزاد شدند

«جواد لطفی»، «عباس حقیقی»، «کیومرث رحیمی» و «احمد صابری» چهار کارگر پلی اکریل اصفهان که با ادامه دور دوم اعتراضات کارگران این کارخانه بازداشت شده بودند در 30 آبان آزاد شدند.

به گزارش خبرنگار ایلنا بر اساس این گزارش، بعد از آنکه کارگران بازداشتی عصر چهارشنبه ششم آذر برای طی کردن روند قضایی به دادگستری مبارکه منتقل شدند، حکم آزادی آنها صادر شد و شامگاه چهارشنبه از زندان شهر «دستگرد» واقع در ۱۳ کیلومتری شمال شهر اصفهان آزاد شدند.

اعتراض ۸۰۰ کارگر پیمانی شرکت پیمانکاری آسفالت طوس

در پی اعتراضات صنفی ۸۰۰ کارگر پیمانی شرکت پیمانکاری آسفالت طوس از پیمانکاران زیرمجموعه معدن چادرمو، قرار شد تا روز شنبه (9 آذرماه) به مشکلات کارگران رسیدگی شود و همچنین بنا به خواست کارگران، اخراج دو نفر از اعضای انجمن صنفی منتفی گردد.